

2006

ACC. N:R.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: DALARNA Upptecknat av: Anna Arr
 Härad: _____ Adress: Våmhus
 Socken: _____ Berättat av: fl. personer
 Uppteckningsår: 1920 Född år _____ i _____

Uppteckningen rör

Fräeri ö Bröllop	1
Gamla peder ö bruk	4
Hävarbete	7
Malmväg av päd - barkkröf	9
Skopvärdet	10
Skopveri	11
Koka och trolldom	12
Vad Anders Jetter berättat	16
Ojjas Anders berättelse	18
Drömmar	21
Majstång	23
Hälskyt	24

Skriv endast på denna sida!

H2 Sid

2006

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Folkminnesuppteckningar
vid

Marra folkhögskola

1919 - 20.

Samlingsgruppen förbättras.

II.

(42 sid)

2006

1. /

Freer och brölloren

Om det "vissa" emellan

ett par ungdomar, gingo de aldrig i
sällskap på gator, lägen eller så, att någon
skulle se dem. Skulle den unge mannen
besöka sin utvalda, gick han till henne
där på kvällen, och ifrån henne tidigt
på morgonen. Den seden var nu lever
hvar sin nu. Bland främlingarna
var heldet de vanligaste. Man gingo
ut friga de och, ändå vill sig utseende,
vartigen är säker. Bröllopsgåvan bestod
alltid av parmbak och brudkandislar.

För brölloret gingo de blivande väv-
moderarna omkring och kigade spänn-
mål, som de skulle bygga dricka och
at gårdarna. Gårdarna hade var och en
mål med sig i ett lokar, som de gjort
ett knut i hvar. Målardet i brudgårdens
hvar allvar övertullat av kungsten. Vid

bröllopsfärderna till kyrkan skulle spel-
mannen på före brudparet och spela en
marsch. Brudgummen och mattsvalarna
skulle först gå in i kyrkan där kom
bruden och förnarna. Bruden gick till
brudgummen, och förnarna till sin
bestämda matsvalarna. Vagnen följde
des under en vit pall, som hölls av
brudparet. När alla hade samlat i
bröllopsfärderna igen, fick de och en på
till sitt kung. Brudparet skulle sitta i
brudvagn, och på vagnen, överför stod
brudparets namn skrivet, på ett lapar.
Alla fick säga kung (kärlek) och
till sina mattsvalar.

Andra dagen skulle förnarna lyfta
upp bruden på 1 dans var sin dans
med henne eller förnarna skulle alla
gummar och på sina dansarna. Matsval-
arna skulle lyfta upp brudgummen, och
under lyftningens hade han bränns

hagen under armen, och gav dem var
sin sup.

Tredje dagen friades "Stallstället". De
skulle brudparet fört utgå upp på en
fräskställe eller kuggställe, och för var
ann sup av dricka och smörg, och så
skulle någon farba dem med en drick-
vika om nummen efter druckon.

Suppa blev dens.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Berättat av Ankan Burck-Mack Markdalen

Östra Jakobsgården

Wimhus, för 1884

Ankan Mack Pearson

Wimhus, för 1889

Wimhus

2006

Uppskriftningar

~~Anna~~ An

Carl Stenberg

Wendur

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

och så följa med på den färdens. Men
 jag menar. Varest man troffade, på
 en gärdade plats, avtog gäst. De följade
 man sig från mig till mig, från plats
 till plats, och boade i lundar eller
 skilt, som de kung af. De kunna som
 hade till i kyrka för, som de måste
 kunnat, så det lilla färdbruk, de hade
 med i bygden, var så illa skött, att
 de ej kunde mycket längre. De kunde
 stanna där till i juli månad, och
 på den tiden följade de hem 30-40 års
 hö. De uppmåder indroffade, sandades
 alla på ett ställe, och bojade med att
 leka och var sig. De så ätt har ären
 upprätt vägar och frier.

Om någon öfverhäft lagarna,
 det om en man brott en kvinna på
 kall eller begått ett annat brott vilket
 det var mänd, skulle han sitta utan
 för kyrkan, medan folket gick till

6

2006

6

och mässan, eller sitta inne i kyrkan
och sitta spö; ha var spö eller mera
allt efter storleken av det felaktig handlade
besökt eller kunnas för knäna framme
vid altaret under gudstjänsten.

Bevärlar
Hemmansägaren

från Hans Herrens

Östra Skolgården

Varshus

f. år 1858.

Hörsedelstextar

Om vintern hade de flesta
vårhuskvarnarna varit i Norge på
hårskele.

De gingo till Norge, om
hårarna, när vi gjort ihärdigt fräck-
ningen, och hjälpt till med vasskonda.
Sondsvägen växte till Niding, som
vi hjälpte, men när vi dömda, där
borstam, fanns det ingen sondsvä-
gt till fjärr, endast små gångstigar.

Bländ fingo vi gå i vilda skogen utan
någon som ledet oss. Skogen var så
bekant för oss, att vi visste huru långt
vi skulle färdas på en dag för att kom-
ma till någon beboad plats till vintern.
Vi blev ju bekanta med folket, som
bodde i skogarna när viingo skogarna
för gånget som det och fingo vasskonda
stamma och mätarna. Där stängdes

8.

2006

8

blev de alltid på galdet. Skarpalket lag
på rimen — men var de ståt klädder,
att ståt folk fick plats där — och där
redde de mig gatt utan väntplader de
gick färdan över himmelögarne, kalla vi
mådde den plats i Norge, som vi före-
ställt oss att var. Vi hade alltid fullt
opp med arbete och skannade över
orden och vänen till två veckor före
midsommars, då vi påskaga-namma
förhoppning till sommars arbeten.

Bevittnat av

Jon

Britha Berner

Oslo Skole

Vandus

4. år 1855.

Redskap

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESMUSEUM

Enga maskiner ha förr fun-
nits, utan allting måste göras för hand.
Tid mätning beräknades en stor sten i ett
hög av flax eller sten, och göras allt
hvar sades såden.

De hämmas och på till bekrän-
ande från stenvidden. När vänn påder
gjorde barkmyl, laga de barken från
flax i flaxen, beräknades ständer den i små bitar
och mätte den. Sedan lags myllet upp
i ett inåttigt kärl. Stället skulle påtas
i någon bök, så att vattenet fick dröja
en stund, som fanns i mylet. De barkar
des utvar myllet det är barkod. Man kan lika
deligt som barkmylet var myllet av ena
med någon enda sadesmyllet.

Berättat av

Anders Gunnar Matt Persson

Svenska becken

Värmdö. År 1897.

Stogstad.

En morn'ig en gång en skön
 flok kom och frammanade himmelen
 som valde storma. Han var för
 oss till Skedet, brast på lod. Det var
 på sommaren, så vitt hans hus
 vordet innan han hemut kom,
 höjde han för sina plågor i sin
 benet, och när han äntligen var framme,
 mötte han ett stort lida. Han kunde blott
 sitta upp på någon enda stund. En dag,
 när han allt upp, såg hans hus
 ett fint möre, som var lindat i sin
 benet. Han skar det bort, mört, och
 aldrig mer höjde han någon plåga
 i benet. De trodde, att skallen som
 han slett på vägen, kunde det mört.

Bevittat av

Hemma någon från Skans Botten

Olav Stokby

Tambur 1.00 1851.

2006

Bertha's

Herb's

Orson's

Orson's

Nov 1915

Stora och krollarna.

En gammal famn i Björkstade,
en lön i Tändes; jag vet ei hennes namn; men
hon har kallats blott "Pågumma". "Storbror"
ärens förklaringsmycket som skulle ha,
ibland annat, att det skulle bli en stor
hugvänder och svara tiden.

En Andes från samma tid har
och varit klok och kallhartsdand, dockar
på den tiden, utan skuden förhöj. Jag skulle
inte hade om honom längre tillbaka, när
jag prövat honom själv.

Jag kom till Näsby, ett fästeställe
en mil norr om Lochnen hemman, en dag
vid middagstiden; jag följde, till skolan
varaktig för krollen; de begynde jag komma
mig till punkt; så att jag snart gick
hem och hade mig. Vid midnatten för
krollen gick någon till Eni Andes, ty
han var också i Näsby då och hade

192006

13.

honom kamme mer till, at, emedda
jeg var bekjendt saame.

Daar haan de mer. Jeg minns
inde, ved jeg hade for spiklor, och sa
ha de sige haft samme naem **po**
spiklorer de som nu. Daan skulde
sin gaase mer till adelen eller medein,
som gulden gald tilloerkeat. Daan
var inde borte laenge. Daan haan
tillvaka for hoi kinnar, en naa, som
amma skulle hoit fyre kinnar i
andpaa. Under tiden saft gulden hos
mig och vandrede, att jeg skulle standas
min side med for saige minet som
gids, men lidt segede over doden.

De laesterte sa, att ge mig medein, och
eller en stand sammade jeg, och skure
dalla var en kuaaka alene och med-
rens at haan egne tilloerking, blev
jeg, till hvide gine.

2006/40

147

En dag någon tid efteråt var jag
hos samme stors Andes. För hans någon
tid med en spik klipp. Stors Andes gick
ut, men innan han skänade dörren,
sade han till oss ^{om} våra inner, att vi
skulle skulle klippa räden. Vi förstode
ej, vad han menade med detta utbränd,
men vi ville ~~skänka~~ skänka och klippa
på det räden. Bäst som vi ville då
och klippade, slog dörren upp, och spjället
föll ner, utan att någon synas vid-
röra dekamman. Detta skulle vara
balemedlet för flickan.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

"hälla. Detta gick vi till, att de skulle
ha en blandning som bestod av
mis rader och klippa, en magelst, en
en järnbit m. m. så bl. mellan klipp
och ett en fördragsmatt skulle någon
gå till en korv eller till en
hugskapad och så denna blandning

15.

2009/5

viest vandra och skrift och vandra
sig om en enda gång.

När någon kom ut i lade
gårdens på markarna, hände det att
någon ha var alldeles penumbra.
De hade något fullt vitt ut och det
med kom på natten. De måste någon,
som hade till tillhopet, ha eller
göra någon som samt alla någon
hållanden med dyrt, och så var kom
från någon

Berättat av

Hermannsgården

Sven Hans Persson

Oskar Skarby

Samlas

år 1859.

2006

16

Uppdragskravet av

Stavns Stutter.

Lyra

Fika Skatvin.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

Det faderis stället besöktat.

Men han berättade för honom, att han vid
födelsen ~~skades~~ var utan livs mer
att det fanns en brist genom gummorna,
som genom svavelste återkallat livs-
genstånd, Gummorna hade stark förmå-
het att strömmas, lyftgasthet, eller, som vi
kalla, "regius", vilket skulle behålla
orsaken onanisistans död. UNIVERSITETS
FOLKMINNESMUSEUM

Det främmande likade, min farfar
var vid död sin var, då han en brist-
vatten skulle so var spår från Jönköpings
all Pyssa. Regiusiska och Alimura
var det, så att han såg knäpud till-
stommen framför sig. Men han var
kärleksfull till Skånska staden, en
den hustru i spår mitt emellan
Jönköpings och Pyssa, både han från
honom till knäpud av allslag samt
en emellanliggande. Boken gick

17

2000

17

gomsades med farfars hat, och samma
 andra säng: nu, nu, nu, nu, nu,
 nu, nu, uppreades. Farfar levade
 end Pyssa, men den enda tiden
 fortsatte länge oss med en
 vikt, som kallats Gyrosciten. Den
 brände äga, att han haft spän
 till alltså.

Upprevelse av Rubens Skattes
 förskräckelse i Rosa

frid den 21 november 1891

Upprevelse av skatt och skatt
 i Upprevelsen i Rosa

Beaktat av Skatt Skattes

Pyssa.

Ylva Skattens

Upprevelse av skatt och skatt
 i Upprevelsen i Rosa

2016

Oyas chunus bewillthe

En gång i sin ungdom, när han varit
i första järnvägs och vagnskolan, hade han
en dag kommit till en träsk, som vi
kallar höstskallen. Han hade gått fram
till träskens för att dricka, men då
med ens hade han fått se på västen -
och ett vackert äpple, som på ena
sidan var så vacker och på den
andra guldrött. Han hade tagit på
sin kamrat: "Hej, kom, ska du på
äppla och grand äppel så hög och
vackert." "Vad ska du göra med
den äpplet, då det med samma
färg som i äpplet, så det bara gör
det efter det."

19.

2006

19

Det gamla gumma väste i Garbergs
kubbad och vatten, hade hon en omt.
hvit, var beghetsten "luftad" (lyftad).

De hade varit gamla vatten och vitt
"butterlag". Främa skallor hade de
haft, de var främst lit. att det var
ett oerligt vatten. Sker tiller

temperatur som gäddspider, hade hon
fält av, att de var haft avraka
bakter. Hon hade då sagt till sin

och främst: "De f-av, var bakter.",
och de hade till främst.

Hon var av främst och av
att hon hade oerligt. "bakter"
men hon var av främst och av
sag och var av främst och av
hon var av främst och av

20 2006

Samma gamla har ären berättat,
att man i början av 1800-talet,
innan det rinner fanns någon landsväg
mellan Årha, Siljansfors och Joham-
oes holms bruk, oegnehallid gård för
bindelse mellan bruken genom gång-
gräst.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

På nämnda tid var det en, som
hette Mats Stas, som gick med
gröten mellan Siljansfors och
Johannesholmen. En natt under sin
resa med gröten hade Mats varit
en utkledd gubbe, som tilltalat
honom med orden: "Vänd om!"

Jag vet, att du är en fattig träl".
Detta skulle vara ett varsel för ett
gröten. Den som gick med gröten
den tiden fick inte vara rädd för
gubbar och troll.

Berättat av Olof och Anna

Andersdotter född i Årha 1805.

2006

Wunderkammer av
Hans Becklund

De la - Frida

o Pittman

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2006 2/6

Samla seder och beskrifvan^o Pastorik.

p. 16. 2. 1. Innu fins vattorgsmännen
med stora eldar. Dessa eldar
äro skommas av stora rikhögar,
som skolkarna till att stiga utomhus
delar slagat ihop. Läpa en-
karna på åkernar och i
marligaude skogs stammar slagna
tills till. Med detta arbete
konja barnen i byarna om april.

16. 1. Med varje brötkon är det
sed, att de förvaras vida
för brötkonfärdet, som i slutet
kan beka om andra till konfärd
ett brötkonfärdet tiller och skola,
från byarna till brötkonfärdet.
X Skommas mellan första från till på
den frist mot följande morgon.
Dansen brötkonfärdet till till
X de eldar som seer mid på den. Men kallat
stuga

2006 22

formiddagen efter bröllopsdagen.

Dansen fortsätter, under det att
en del är oegastelackta med att
första frarna "malla". Detta
skall givet i sneg och minnen,
så att kunnarna ej "hinna byg-
ga" av koppen av "malla". "Byggs
primarna hained måste se my-
"malla" skapen. Här det i krogen
om att förvara en "malla" för
primarna förskädes lusen, av
alla medel tilläta. All grunda
på den vatten med kändgrin-
for är ett medel med.

Det att bröllopsningen
skall åtta fulltänlig, skall
man ha skulen för varje
"deg en". Det var en "lit" att
när så kallat fackmanfakt gilt
hem och lagt sig under nattens
koppe, sådana på morgonen efter

danens det sökas upphär dem, som
slarvat. Heltas något par, lappas
de på en stöpe och bäras till but-
teriprisen under musiken av gret-
manen. Da° hyllas maktens bönes,
musiken eller något sådant, för att
de olyckliga ska bli slippa denna
frid.

LUND UNIVERSITY

Da° kvällen öfopen efter

brottens skogen samlas gubben i
i brottens skogen för att vara med
om den ska kallade utskansen.

Det är en gammal gubben,
som de iakttagas. Da° skulle en
blindt och söka för en man. Den,
som han da° på tag i, skulle bli
gift för. Da° samma kvist med
brinnerna.

Årskungens tid är gongen i
vår by, men följande som följande
att ansehus. För för är sedan

217.

2006 24/10/06

rester majstången resta pingvin
i Girdö. För den sista skräpa
koppar och koraller, kunde någon
klappa sig öfverkommar. De för
den reningen missades. För
ungarna de är sedan flyttades
Girdös skräpande majstång
till Skansen. Om denna berättas,
att den skulle varit den lönsta
i Boerigs. De resten skulle den
 varit pyggl med små "koppar",
 vilket mina alster av den -
 stöden. Om jag ej minnades
 mig, skulle det ha varit tre
 par, som varit placerade på
 stamman. Första parerna en tredje
 del av stamman lönst, andrarna
 på halva höjden och tredje par
 på tre tredjedelens höjd. De stora
 gultarna klädda i falkdräkt,
 och en av dem som utskansen

2006 257

25.

med frikt i spelande ställning.

Med knipstakar menar jag alltså inte utvecklande mentala datorer. Det var tre mans- och tre kvinnofigurer

Det enda jag sett av annan kortlevande gamla reder och beaktar är korrektheten över den tidigare skeddla händelsen. Det görs med det sist använda verktyget.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

2006

Received of

James Daniel Danielson

Nedra Grindys
Ada Grindys

paid on 1853

2006 2576

25.

med frial i yrelande ställning.

Med kungstör menar jag alltså inte
utskärande manliga dottrar. Det
var tre mans- och tre kvinnos-
figurer

Det enda jag sett av ännu
fortfarande gamla seder och bruk
är konfessionen över den fridig-
skodda häftsten. Det göres med
det siet använda verktyget.

LUNDS UNIVERSITETETS
FOLKMINNESARKIV

2006 26

1/6

Starktyst

Nan hade följt på va'kullen
hollgräset. En gång bytte en sådan
hollgräske höst med en annan för
^{konung}öfverant man den, som fick hestun,
mätte snart ett fel på deusamma
och ville byta det den. Han kunde
ej göra sig ar med den och fruktad
da, att hollstyget var med. Öfver-
som öfver han var hollskall,
försvände han vidvinn hollmannen.
Detta tycktes ej. De seelst han
sig för att kunnas. Den, som hade
bytt det hestun, var nog en
dagar efter heststyket utse och
äkte. När han kom hem och sket-
te utigen en hestman, kunde sig
ej hestun, än att han hade hade
holl skett en hest. De hade han:
Nu fick jag för att jag märkte den

27.

2006 27

den dai kalten 'Det dai Ali
aldig bra. "English søgner skal-
le hvarnen merid ofardig hela
hiet efter denna handlet.

2006-28

28

Guldspendet.

Det så kallade Stedsvärspe-
nede en gång, när en bonde som
fram rina jättedor och gick över
berget, att han som ett stort guld-
stycke. Han tog upp det, lade
det i sin ryggsäck och undlade
hemot. När han gick en stund,
kunde han, att han ej orkade
bära hem gullet, och helt
släp det sinna det och ga-
ben och stöpta sig. Han gick
hem, och redan komma skulle
när han och en annan man
gill på samma plats. Innan de
berget sig fram hemmet, hade
en gammal gulle sagt dem, att
de inte skulle på någon gång,
förän de var hemma med stul-
ten. De hade de beslutit sig

200629

29.

för att göra. Stamma till stillet,
där skikten var, sågs de en fukt
dena sprung bakom en buske
och gömde sig som sagt där
och såg på öarna, när de förs
skatten och de på sig hem.
När de gått en stund mötte
de en stor vovv. Strax efter
mätte de en jägar med borta
på axeln. Den frögade om
de hade sett eller hört nå-
gon skogsfogel. Men de fort-
satte tigrande sin väg framåt
mot hemmet. De gick länge
och väntade på att komma fram
till näven. De tigger på maten
igenom. Då mötten, när det
högst givna, tigger de näven
i sikte. När de komma fram på
näven, mötte de en gammal. Den
hade mycket kortligt. Den

2000

3000

20

av minnen hållade igen, men i
det samma år skötten betala.

Beskrifvat av:

Sven C. Olsson

Ketta Grönberg

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2000-01-01

3. Delmar

2006

31 September 2006
Vancouver

14/8/1920

Fraser Canyon from as H. Johnston

Fraser Canyon hadde lott og vel-
mannede deres kunst. Der var som
ville laia sig spela, skulle gi
till en loia, som vann, viter-
eller viterent, med en bro laget
i strækning naar og viter,
en lode og viter, belst og viter-
en lode viterent viter. En
spelman var en "skikkelig" og
viterent med "kunder", som de
gamle saga, at han spillede
utan strake. En gang lag han
en mykelt hylp en de anda
marken, vilka han stod i for-
bund med, at man viderent fort-
viter, fast fliden lag i viter.

Om viterent av.

Blacksmith. En viter

Om viter

2006 32

32

Bostemedel mot sjukdomar bland
beaktaren.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

I en sadugård, där en val
ar dödfall inkräktat bland bea-
karen, skulle man alltså söka
sees på orsakerna. Man grunde
i allmänhet uppmärksamma, som
tillika utgjorde gator, och såg efter
om där fanns något den. Stör-
rades något sådant, bortfördes
sekt, och därmed var även
solskorra borta. Detta medel
skärfte ej alla gator. Det med
fanns inget annat medel än att
riva ned sadugården. Ett medel
för ovan nämnda olyckor var
även att bota ett hål i källaren
till sadugården dörrar och källa
men källarens samt sedan bry-
ga till bålet.

2006

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Uppräckning av

Sigge Vandel

Skogaborg
Pär Skogaborg
Skogaborg.

Solaren och stallet.

I en av mina Helsinglands besöksdag den
 av folket uppskattad med bekänning av ödel.
 Den säng kunde var också ute ganska
 långt från stift hem och som bevara-
 der. Men här en dag uppskattad med
 sin skönhet, fick den beaktas av en ung
 flicka. Det förälsade barnen, att hvar
 kunde gå ut till stallet mitt i vintern.
 Hon förklarade i alla fall, att hon varit
 alla fria. Hon blev kvar hos barnen
 en lång tid och hjälpte barnen om-
 besök. De morgonen medens hon ännu
 var, var hon ute och skötte sin lilla
 skönhet. Liten gick, och hon skulle fara
 hem för några dagar för att hämta mat.
 Men följde barnen och skötte de "dag"
 och nate, de som skötte sköta: jag
 en dag och alla i det där "hacket" för
 gräns, var de komma tillbaka!" Men

korade, at han skalde qra, som han
sag. al' han haue tillaka och gatt
de lapp, at han sag sin kostnita,
som han skis' at han skouk at
de i skadet. Per sag, han fick se,
han honom i alla gatt at vandra.
Han sag vite der stida, han kom-
met, utan i stallet ett arkebrant
hott med langa stia, langa stia och
en fairsacklig ranns. Med dess sat
tho stalle han stans kostnita med
en skidlighet, som forvande honom.
Om stallet han, han som kommit stalle
om der sa. Der utan hans hysig
vare morgan. Om han varit och
smackat i skadet, som han korade, och
som tillbaka, sag han att der unge
stalle han kommit.

Vinteren gatt, och arketet som skat
i skogen, som hallgastan vitle vite
sag honom som han. Han korade de.

alt kunnna tillbaka om några dagar
och gick ut i fön. Och som kunnna
gick han till en stark gubbe, som hette
des "Stake Halle". Denne sågde nu med
hans, när han skulle tillbaka till de
gra. Och de kunnna ett stycke på
väg, som han blev till väder. Tillbaka
hätte jag de nu låsa och skulle öpp-
na henne. Då skrek han: "öppna dig,
Halle"! Han saade: "öppna dig",
och skrek honom ut. Det enda som blev
dessa är henne, när livet blev och var,
och kunden kunde gåd återvända till
ut dem.

Beröket av byggnadsmästaren O. Anders

Hagaberg
Främlingen.

Don't make a fool.

9 degrees dry, sun shines a little
warmer, fairs are somewhat hard & cold.

Der sagdes der en brude, vass manne der
Hellsand. Mit lyphades der for manne,
och det en vinge, som med beund-
sam sage hans rache. Hvitte och der,
ten hvile stude drängen der at och
de vartarna fridlystade. Han vade inge-
het bratt, dy hans hemstet stode och
anlade för manne. Han blev vagg i
dets man hade ej mer än dunnit för-
da mer ett fang, för en som fick en
ofri. Han vade, vad det kunde vady
men sag vada och fang hit och vade
men, det stude han manne en ofri.
Da men ej stude de mäsän, gick han
in hit sin charkande och anlade det
nordan. Borden blev funderaan men
frigade, en man vade hamnat i

2006

37

39

i høit. Drängen nedgaa, att det
kunde sig manda, att fick en bra
över det sådet att lita bli med det
en annan gång

LUDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Den tid då efter en bruden rde
med några kamrater och blev druckes.
Under vilket lyfte man först en bra
hällo, som var bra, men en gre' kast
barni morgon, var de redan ~~framman~~
ut i skallet, Med den nya hästen att
deles att och slarade, för att komma
la' reda på, vad det var, beaktat sig
drängen att ligga i skallet en natt.
Han bekräade sig varit länge, förrän
han fick se en liten grådd brunn
vi. Han bar en tall lura och hade
hållt grått skag. Dessutom hade
han några långa bejgar eller sprai
under armen. Det skulle bekräade han
redan så den gre' skären. Drängen, som

was forested, with old men and houses, quick
in old talcose ore, and these were. I found
for days after the night the telluride in
form black, and when over the site
days? others

Her summer house, was looking splendid -
Michigan was the best we have had since
then, much better than our former house. But
our forester here, was not the same
as the forester.

Was wonder dog! Was det there? Det
med lykken var der spinder. Sagt en
dams den gamle skat af det bedste
med fremgang. Fader og spinder
dog sunde? De skinner en anden
manner.

I en annan öfvid inte långt
bortifrån hade de alltid varit i
sin släkt. Hade de en bra
mjölkko föring och alltså behållit den
och alltid varit det mest hel. En mors

2009-10-20

Darnat deas ladingaids nure, at
 dea dea in i' et dea, nure laj
 deas dea nure nure ladingaids.
 Yea dea dea at dea, nure dea
 deas dea nure ladingaids nure dea.
 dea. Darnat deas dea nure
 dea dea dea. Dea nure dea,
 dea dea dea, dea ladingaids
 dea dea. Dea dea dea
 dea dea dea i' dea ladingaids.

THE NATIONAL ARCHIVES
COLLEGE PARK, MARYLAND

Бергштатт де бергштаттскара Бергштаттскара

Mary A. Harvey

Robert Lawrence

2006

YONOS UNIVERSITY
EXAMINATION

Uppfostrningar av

Anna Wahlsson

Wahlberg

Wahl

2006

40

40

Samfundet och Kro.

Jag har varit här man förr i tiden skulle
 vara till pilsotkan, hade man
 hade det varit i de "sticket",
 som tyckte under färdens tilltag.
 Kan. Här man som fram till
 kyrkan, hade man alla sticket
 kyrkan som hög för att fästet
 skulle förordna sig. Ja, annan
 dagar skulle man gå till
 maktorden. Fredag jul gick
 för kyrkan. Skaffa. De gillade
 då ordning i godarna och
 i kyrkan och i varje stuga fingo
 de bröd, fläsk, korv eller något
 annat. Här de gick i alla grä-
 -lla karna, följdes de ut i den ste-
 ga, där allt föredades så att
 var och en fick sitt. Stället
 var man och drack och varde sig.

Sella kallades fredspengar skattas. Tyngon-
dena gult fick man ej huga ved, fröska
eller göda något annat som frörsakat
bruket, ty tyngnen som den drögen såtes
vandra sig, fick ej strävt klippa för och
sörja deas skattas m.m., sådant skul-
de drömenot göras den drögen. De fattlags-
sörjare skulle alla, som det kunde,
gå till skola och sörja dans fick före-
komma. De skattisdrögen skulle spinn-
sociala tröjlas och skattas m.m., ty de
skulle spinnningen för året vara betad.
Alla brottor skulle nu måstigt göras vid
rätten. De madsammansatta skulle man
ha guld för tröjlen. Det beröddes nu
flera personer, som hade lagd guld, men
ej förmått vara tyda, tills de förmått
hållt med det och där för mäst all-
sammans. Högsta sågas dröde ha blivit
sitta gemensamt guld. *den var*

högsta drögen på vick hade sin särskil-
[Dalenma. Sept. 1920 av Henna Hrv i Väners]

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

de betydelse. Om det på stundelsmors-
södanen drogsade så mycket av bytt-
laget, att honan kunde blöta näbben
där, så skulle den få dricka ut gela-
sagan på vinen. Om honan på vädernas-
stapen kunde blöta näbben i hestsprödet,
skulle den få storsälla om vintern.
Det skulle således bli mycket hö. Om
någon på juldagen höjde kyppen gela, så
skulle han leva så många år till som de
yngor, han höjde kyppen gela. Om
kyppen got i stid, så skulle det bli ett
svada, eller så skulle någon ha hö.
När den höjdes, spår han det. Om en
skala skrekas framför dörren, betyder
det olycka. På såfinsnespen mycket blå,
så skulle sommaren bli regnig, men om
han var tvis, skulle det bli tvärstora.

Örskallat av ånkan Hvaldsk,
Korsvallby, Krosia,
jätt år 1840.

Gravföret	38
Holmen i stället	33
Om små folk.	36
Gammal ped o' tv	40.

72